

محمد کریم اشراق (جهرمی)

دانشجوی دانشکده حقوق و علوم سیاسی

مولانا شمس الدین خفری

(۲)

مرحوم حاج آقای زرگ تهرانی می‌نویسدر شرح تذکره خفری الفاظ کتاب
شرح میر سید شریف جرجانی برای تیمن ذکر شده است^(۱)
و خلاصه تکلمه خفری را بهترین و مشهورترین کتاب در هیأت و جامع
اکثر اعمالی، دانسته‌اند که منجمین اسلام انجام داده‌اند^(۲).
بر این کتاب ملام محمد باقر یزدی و شیخ مهدی حاج عمار حاشیه
نوشتند.^(۳)

نسخ شرح تذکره خفری در کتابخانه‌ی مرکزی دانشگاه و مجلس و
دانشکده‌ی ادبیات و آثار ملی کاشان و مدرسه‌ی هندی نجف و سازمان لفتنامه
دهخدا موجود است. ضمناً آقای سیفی در شیراز و آقای کمالی در همدان و
آقای ابراهیم دهگان در اراک از این شرح نسخه‌ای در اختیار دارند.
— منتهی الادراك فی مدرك الالفابك — بنا به نوشته گاهنامه این کتاب را
خری در سال ۹۰۱ ه. ق نوشته بدلیل اینکه در موضع اوجات آنرا به
سال ۸۶۴ یزدگردی مورخ ساخته است. قول مؤلف روضات الجنان مبنی بر

۱- ذریعه، ج ۴، ص ۴۰۹. ۲- کارنامه بزرگان، ص ۲۲۰.

۳- ذریعه، ج ۴، ص ۴۰۹.

اینکه خفری این کتاب را در برآور کتاب نهایةالادراك علامه قطب الدین شیرازی (۶۳۴-۷۱۰ق) نوشت صحیح بنظر نمی‌آید زیرا فاضل محترم آفای عبدالحسین حائری یادگرده است که به تصریح خود خفری در دیباچه منتهی الادراك، این کتاب شرحی بر تحفه شاهیه قطب الدین شیرازی است (۱)

بعد از وده که منتهی الادراك شامل چهار مطلب است:

اول - در مقدمات

دوم - در هیئت اجرام علوی

سوم - در هیئت زمین و تقسیمات جغرافیائی

چهارم - در ابعاد و مقادیر اجرام فلکی

یک نسخه از این کتاب در کتابخانه مجلس شورای اسلامی و یک نسخه هم نزد آقای سید جلال تهرانی موجود است.

۳ - شرح برآوایل شرح تجرید: شرحی است که خفری بر شرح جدید تجرید نوشته است. شرح جدید اثر علاء الدین علی بن محمد توپچی (متوفی ۵۸۷۹ق.) است که بر تجرید المقاید خواجه نصیر طوسی نوشته. بر تجرید خواجه شروح و حواشی بسیار نگاشته‌اند از جمله شرح قدیم از شمس الدین محمود اصفهانی (متوفی ۷۴۶) و شرح علامه حلی و حاشیه فخر الدین سماکی و غیره این آثار «حاکی از سیر تکاملی فلسفه و حکمت دد مدارس ایرانی میباشد» (۲)

نسخ متعددی از شرح برآوایل شرح تجرید و شرح خفری بر الهیات تجرید در کتابخانه‌های عمومی و خصوصی موجود است.

بر شرح خفری حواشی چندی نگاشته شده از جمله: حاشیه آقا جمال خوانساری (متوفی ۱۲۵هـ) که بر این حاشیه، احمد اردکانی هم حاشیه نوشته. تعلیقات آقا رضی قزوینی بنام کحل الابصار - حاشیه سید حسین مرعشی (متوفی ۱۰۶۴هـ) - حاشیه مولانا عبدالرزاق لاهیجی (متوفی ۱۰۸۰هـ) - حاشیه مسیح فدشکوئی فسائی (متوفی ۱۱۲۷هـ) - حاشیه مولانا

۱ - فهرست کتب خطی مجلس، عبدالحسین حائری، ج ۱۹، ص ۸۹ و ۳۹۴.

۱ - تشریه دانشکده معقول و منقول بیاند بود صدمین سال حکیم حاج ملا هادی سبزواری مقاله استاد سید جلال الدین آشتیانی، مشهد، اسفند ۴۷، ص ۱۹.

شیروانی (متوفی ۱۰۹۸ ه.ق) حاشیه شمسای گیلانی - حاشیه محمد قاسم اصفهانی (۱).

۴- حیرة الفضلاء (عبرة الفضلاء) که «حل مالا ينحل» هم خوانده‌اند و موضوعش «حل شبهة جذر اصم» است که در این جمله خلاصه می‌شود: کل کلامی کاذب. خفری جزء اول را «عبرة الفضلاء» نامیده و در این جزء به حل «جلال الدین دواني» اشاره نموده، جزء دوم که حیرة الفضلاء خوانده دو مقصد دارد. در مقصد اول تحقیق و طرق حل قدمارا نقادی کرده، در مقصد دوم راه حل‌های خود را طرح می‌کند (۲).

علامه شیخ عبدالله نعمة، ذیل ترجمه دواني مینویسد: «رسالة حل جذر اصم... و از جذراصم مراد مغایطه ایست منسوب بابن کمونة»، و در رسالة فیلسوف خفری اشاره نمینماید. (۳)

نسخ متعددی از این رساله موجود است و نسخه (ش ۸) آستان قدس رضوی «حضرۃ الفضلاء» نام دارد.

۵- سواد العین فی حکمة العین - شرح کتاب حکمت العین نوشته شمس الدین محمد بن مبارک شاه معروف به میرزا بخاری است.

خفری بر این شرح تعلیقاتی نگاشته آنها را «سواد العین فی حکمت العین» خوانده است.

۶- رسالہ فی الاهیات: در اصل به عربی است ولی آقای غلام رضا نمائی آن را بفارسی برگردانده است. (۴) رساله شامل یک مقدمه و سه مقصد می‌باشد.

۷- رساله تفسیر آیة الكرسي یار رساله فی بیان لطائف آیة الكرسي چنانچه از قام رساله معلوم است تفسیر آیات ۲۵۵ تا ۲۵۷ سوره بقره قرآن مجید می‌باشد.

۸- رساله فی تحقیق حقیقت الز اویه و دفع الشبهه الواردة که از جمله نسخه‌ای

۱- نقل از فهرست کتب خطی مجلس ج ۵۷ و ۱۹۱۹ و فهرست‌های کتب خطی کتابخانه هنری دانشگاه.

۲- فهرست کتب خطی مرکزی، منزوى، ج ۳، بخش یکم، ص ۴۵.

۳- فلسفۃ الشیعیه، شیخ عبدالله نعمة، طبع بیروت، ص ۳۹۳.

۴- فهریه فرهنگ خراسان، ج ۵، ش ۳/۴، ص ۵۰-۵۶.

از آن درموزه بربینایی وجود دارد.

۹- اثبات واجب: در اثبات خداوند است. گویا خفری سه رساله در اثبات واجب نوشته:

اول - اثبات واجب کبیر.

دوم - اثبات واجب وسیط.

سوم - اثبات واجب صغیر.

یکی از این رسائل برای ابوالفتح سلغوشاه بن توران شاه نوشته و دیگری برای مبارز الدین حسین خان.(۱)

معصومعلیشاه مینویسد خفری در اثبات واجب به معرفت نور ذات و علوففات حضرت علی (ع) اشاره نموده است . (۲) (الصحت على الرواى).

غالب نسخه‌های موجود از این رسائل در شش لمحه تنظیم شده است : سه لمحه اشرافیه و سه لمحه مشائیه ولی بعضی نسخ هم یک مقدمه و سه مقصد دارد. در پاره ای دیگر از نسخ «دلائل اشرافی اثبات خداوند «لمحه» خوانده شده است(۳).

۱۰- رساله در اصول احکام جفر. به فارسی است و موضوع آن «جفریات» میباشد . نسخه‌ای از آن در کتابخانه سرینزدی در یزد موجود است.

۱۱- مقاله فی وحدت الوجود: فهرست نویس کتب خطی کتابخانه مرکزی درباره موضوع این مقاله مینویسد: در اینکه «هستی ، خدایست و بس ، آفریدگان پرتواد و واپسی بدیند» (۴).

۱۲- الاسفار الاربیه - در بعضی منابع نوشته‌اند که ملا صدر شیرازی نام کتاب مشهور خود یعنی «اسفارداربیه» را از نام این رساله گرفته است .

خفری در آغاز رساله مینویسد : «اعلم ان للعارفین اربیة اسفار...» (۴)

۱۳- تفسیر فاتحة الكتاب - بنابر نوشته حبیب السیر در سال ۹۳۰ ه.ق تألیف شده .

۱- فهرست کتب خطی مرکزی، متنزه، ج ۳، بخش بکم.

۲- طرائق الحقائق، ج ۲، ص ۱۳۳.

۳- دفتر نسخه‌های خطی، دفتر چهارم، ص ۴۱۱.

۴- فهرست کتب خطی مرکزی، ج ۳، بخش بکم، ص ۵۱۷.

- ۱۴- چهل حدیث صحیح در سال ۹۳۰ ه.ق نوشته شده و خفری آنرا با تفسیر فاتحة الكتاب به مرات فرستاده است.
- ۱۵- تعلیقه بر تحریر اقلیدس - بمنی است. تحریر اقلیدس در اصل از خواجه نصیر طوسی میباشد و خفری در باب تعریف زاویه مسطوح همین رساله را تألیف کرده و گویا با «رساله الزاویه» (موضوع شماره ۸) یکی است.
- ۱۶- حاشیه بر امود عامه تجوید که ظاهرًا غیر از حاشیه خفری بر اوالی شرح تجوید و حاشیه او بر الهیات تجوید است (۱).
- ۱۷- رساله فی علم الرمل - دریک مقدمه و دو مقاله. (۲)
- ۱۸- اثبات الهیولی که مؤلف ریحانة الادب بخفری نسبت داده است. (۳)
- ۱۹- حاشیه شرح المخلص که منسوب به خفری است. (۴)
- اما رساله حساب که بعضی به خفری و عدهای دیگر به خواجه نصیر طوسی نسبت داده اند. (۵) تحقیقاً از قوام الدین خفری فرزند مولانا خفری است و در سال ۹۵۰ ه.ق تألیف شده. (۶)

- ۱- فهرست کتب خطی مرکزی، ج ۵، ص ۱۳۹-۱۴۰. *پژوهشگاه اسناد و کتابخانه ملی ایران*
- ۲- نسخه‌ای از این رساله در کتابخانه محمود فرهادمیرزا معتمد موجود بوده است.
- ۳- ریحانة الادب، ج ۲، ص ۱۵۴.
- ۴- نسخه کتابخانه‌های کاظم مدیر شاندیچی. مشهد.
- ۵- نظری آقا مدرسی در رساله آثار و احوال خواجه نصیر طوسی، انتشارات دانشگاه تهران.
- ۶- ذریسه چ ۱۱ ص ۲۵۰ و کتاب بزرگان چهارم ص ۲۵۸-۲۶۰.